

Õpirännak Aarhusi

Hiliskevadisest õpirändest Taani Aarhusi, kus teemaks oli varajase koolist väljalangevuse ennetamine, jäid kõlama järgmised märksõnad: haridus kõikidele, paindlikud haridusteed, rahvusvaheline kogemus, karjäärinõustamine neile, kes seda tegelikult ka vajavad. Kõik selle eesmärgi nimel, et 95% noortest lõpetaks kutsekooli või gümnaasiumi.

Varajane koolist väljalangemine on Taanis suur väljakutse. Peamisteks murelasteks on laisad poisid ja perfektsed tüdrukud, kuid ei puudu ka alamotiveeritus, majanduslikud, sotsiaalsed ja õpiraskused. Tihti on tegu kombineeritud probleemiga.

Ei midagi üllatavat - meil Eestis on samad märksõnad ja väljakutsed.

Kuidas aga Taanis antud probleemidega tegeletakse? Väga edukalt töötavad erinevad haridusasutused, kus alati ei ole eesmärgiks õpilase haridustaseme tõstmine, vaid pigem huvi ja motivatsiooni ergutamine läbi praktiliste tegevuste, jõukohaste ülesannete ning köitvate õppemeetodite. Näiteks oli seal kool, mis tegutses sõna otseses mõttes ehitusplatsil, kus peale nädalapikkust tööohutuse koolitust said õpilased töövõtteid õppida ja vilumust saavutada kogunud ehitajate käe all. Samas ei puudunud ka erialaga tihedalt seotud matemaatika ja taani keel, mida õpetajad tulid andma ehitusplatsil olevasse moodulmajja. Suur osa õpilasi jätkas peale selliseid õpinguid haridusteed kutsekoolis. Muide taani keel ja matemaatika on sõltumata kooli tüübist kohustuslik ning õpinguid alustatakse sealt, kus õpilase tegelik tase on, st kui ollakse ikkagi 4.klassi tasemel, siis just sealt õppima hakataksegi!

Üks kool oli selline, kus õpe toimus samuti läbi praktilise tegevuse (puutöö, veebidisain, kokandus, metallitöö jms) ning õpilased täitsid tellimustöid, mis läksid müüki.

Huvitav oli ka nõ teise võimaluse kool, kus õpitakse tavalise gümnaasiumi õppekava järgi, kuid kus väga hoolega on läbimõeldud õppekava rakendamise ajaline jaotus ning õppemeetodid – alguses lihtsamad ained, tekitatakse eduelamus ja meeskonnatunne ning edasi saavad õpilased juba koostöös tulemuslikumalt õppida.

Pea kõikides koolides oli teemaks ka õpingutele antav tagasiside. Ühes koolis näiteks toimus iga kuue nädala tagant eneseanalüüsile tuginev arenguveestlus, kus arutleti, mida õpilane õppis ja kuhu ta oma erialaste- ja üldoskustega jõudnud on. Samas seati ka järgmiseks kuueks nädalaks eesmärgid.

Väga oluline roll oli koolipäeva algusel. Mõnes koolis tehti seda ühise hommikusöögiga, teises ühislaulmisega, kolmandas grupiaruteludega. Mõte ikka selles, et kui keegi pole kohale tulnud või näib murelik, siis seda märgatakse ja reageeritakse. Läbi ühistegevuste luuakse ühtekuuluvustunne – sina oled oluline!

Õpilase toetamine koolis ei ole ühe isiku vastutusel, vaid selle probleemiga tegeleb iga õpetaja, samuti mentor, nõustaja ja vajadusel psühholoog.

Kuigi meie õpirände fookuses oli koolist väljalangemise ennetamine, siis valdavalt võis nähtu ja kogetu põhjal öelda, et aktiivselt tegeleti ka väljalangenutele või riskigruppidele paindlike, nende võimetele ja huvidele vastavate haridusvõimaluste pakkumisega.

Lõpetada tahaksin meiega kohtunud õpetajate mõtetega, mis mind siiani saatnud on:

Ära anna õigeid vastuseid, esita õige küsimus!

Igal inimesel on oma lugu!

Ole kohal ja mitte ainult füüsiliselt!

Kirg ja pühendumus saatku meie tegevusi!

Piret Lilover
karjääriõppe peaspetsialist
